

Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Βενετσιάνος: Ο Άγιος Ιάκωβος ανεδείχθη ηγετική προσωπικότητα της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας

/ [Ενορίες](#)

Ποίμανε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων με δικαιοσύνη, στοργή και στερεότητα στην πίστη. Η εξαίρετη θέση που κατείχε στη συνείδηση των μελών της πρώτης Εκκλησίας διαφαίνεται και από το γεγονός ότι ο απόστολος Πάυλος τον αναφέρει ως στύλο της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τετάρτη 22 Οκτωβρίου ((Ιακώβου αποστόλου του αδελφοθέου), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Βενετσιάνος, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει».

Ο π. Συμεών στο κήρυγμα του που ήταν αφιερωμένο στον τιμώμενο Άγιο, σημείωσε αρχικά πως οι άγιοι είναι τα σαρκωμένα Ευαγγέλια και αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να δούμε και να μελετήσουμε το πρόσωπο του Χριστού στους βίους των αγίων της Εκκλησίας μας όπως στη ζωή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου.

Ο Άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος έζησε κατά την αποστολική εποχή και υπήρξε ηγετική προσωπικότητα της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας των Ιεροσολύμων. Αποκαλείται αδελφόθεος γιατί σύμφωνα με τη ζωντανή και ιερή παράδοση της Εκκλησίας μας, ήταν ένα από τα παιδιά που ο μνήστωρ Ιωσήφ είχε αποκτήσει από το γάμο του που είχε προηγηθεί της μνηστείας του με την Παρθένο Μαρία.

Ο Ιάκωβος δεν ακολούθησε το Χριστό κατά τη διάρκεια του δημόσιου βίου του. Μετά την Ανάσταση ο Κύριός εμφανίστηκε ενώπιον του, όπως αναφέρει ο απόστολος Παύλος στην Α' προς Κορινθίους επιστολή του, θεωρώντας έτσι ότι κλήθηκε με ιδιαίτερο τρόπο στο αποστολικό αξίωμα, όπως και ο ίδιος ο απόστολος Παύλος.

Ο Ιάκωβος όχι μόνο πίστεψε, αλλά ανεδείχθη ηγετική προσωπικότητα της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας στα Ιεροσόλυμα, επεσήμανε ο π. Συμεών. Το όνομά του αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων από τον Ευαγγελιστή Λουκά. Σύμφωνα με τον Κλήμη τον Αλεξανδρινό, ο Ιάκωβος ήταν ο πρώτος επίσκοπος των Ιεροσολύμων.

Έλαβε μέρος στην Αποστολική Σύνοδο των Ιεροσολύμων το 49 μ.Χ. στην οποία μάλιστα διαδραμάτισε σημαντικότατο ρόλο διαφαινόμενος ως επικεφαλής της συνόδου αυτής, όπου υποστήριξε ότι οι εθνικοί που επιστρέφουν με πίστη στον αληθινό Θεό δεν πρέπει να επιβαρύνονται με τις διατάξεις του Μωσαϊκού Νόμου, αλλά να δίνεται έμφαση στην ηθική ζωή και την αποχή από ειδωλολατρικές πρακτικές.

«Παρέμεινε πάντοτε στενά συνδεδεμένος τόσο με τους ιουδαϊκές όσο και με τις πρώτες χριστιανικές κοινότητες και περιβαλλόταν με ιδιαίτερη τιμή από όλους. Ποίμανε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων με δικαιοσύνη, στοργή και στερεότητα στην πίστη. Αυτό βέβαια εξήγειρε τη μοχθηρία και την κακουργία των Ιουδαίων.

Η εξαίρετη θέση που κατείχε στη συνείδηση των μελών της πρώτης Εκκλησίας διαφαίνεται και από το γεγονός ότι ο απόστολος Παύλος τον αναφέρει ως στύλο

της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων. Μαρτύρησε το 62 μ.Χ. αφού δικάστηκε και καταδικάστηκε από το συνέδριο των Σαδδουκαίων.»

Έργο του Ιακώβου είναι μία από τις επτά καθολικές επιστολές της Καινής Διαθήκης, δηλαδή επιστολές που απευθύνονται σε όλους τους χριστιανούς και όχι σε κάποια τοπική εκκλησία ή σε κάποιο πρόσωπο.

Ο Ιάκωβος θεωρείται επίσης ο συγγραφέας της πρώτης θείας Λειτουργίας της Εκκλησίας μας ή έστω του πυρήνα αυτής, αφού στην ιστορική της συνέχεια δέχθηκε αρκετές προσθήκες. Το κείμενο αυτής της θείας Λειτουργίας μαρτυρεί την αρχαιότητά της, καθώς σε αιτήσεις της αναφέρονται οι κακοπάθειες των χριστιανών από τους διωγμούς, οι εξορίες, οι φυλακίσεις και η καταναγκαστική εργασία σε μεταλλεία.

Η λειτουργική ακτινοβολία των Ιεροσολύμων και το κύρος του αποστολικού ονόματος υπό το οποίο φέρεται, συνετέλεσαν αποτελεσματικά στην ταχεία διάδοσή της και εκτός των Ιεροσολύμων. Στις ημέρες μας η θεία λειτουργία του Αγίου Ιακώβου τελείται συνήθως την ημέρα της μνήμης του στις 23 Οκτωβρίου ή την Κυριακή που προηγείται της μνήμης αυτής.

Ακολούθως ο π. Συμεών αναφέρθηκε αναλυτικότερα στην καθολική επιστολή του Αγίου και σε κάποιους στίχους πολύ περιεκτικούς, διδακτικούς και ωφέλιμους από

το δεύτερο κεφάλαιο της επιστολής του. Εκεί όπου ο απόστολος μιλά για το συνδυασμό πίστεως και έργων υποστηρίζοντας ότι η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή. Χρησιμοποιεί παραδείγματα καθημερινής φιλανθρωπίας για να δείξει ότι η θεωρητική πίστη δεν αρκεί χωρίς πρακτική εφαρμογή και αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Επισημαίνει ότι και τα δαιμόνια πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, αλλά αυτό δεν τα ωφελεί, διότι δεν συνοδεύεται από έργα και ταπείνωση.

«Βλέπετε λοιπόν, καταλήγει ο Άγιος, ότι κάθε άνθρωπος γίνεται και αναδεικνύεται δίκαιος από τα έργα του και όχι μόνο από την πίστη του. Από τον συνδυασμό των καλών έργων της αρετής και της πίστης. Τα έργα αξιοποιούν και ζωντανεύουν την πίστη. Γιατί όπως το σώμα χωρίς την ψυχή είναι νεκρό και καταλήγει σε αποσύνθεση, έτσι και η πίστη χωρίς τα ενάρετα έργα είναι νεκρή και ανωφελής.»

Ο Άγιος Ιάκωβος αποτελεί πρότυπο πνευματικής ζωής και γι' αυτό το κήρυγμα του π. Συμεών ολοκληρώθηκε με προτροπή προς τους πιστούς να μελετούν τους βίους των αγίων και να συνδυάζουν στη ζωή τους ζωντανή πίστη με έργα αρετής και αγάπης, βλέποντας τον Θεό στις ανάγκες των συνανθρώπων τους.